

Ех да ми је неко причао да ћу се под старе дане бацити у овако дубоко размишљање не бих му веровао. Одаћу тајну: на ово ме је натерао Јелко Кацин, неко кога, између осталог, краси и титула „Известилац Европског парламента за Србију“. Баш нобл!

Ко је Јелко Кацин? Релативно крепки бирократа коме је остало још десетак година до европске пензије, са релативно досадном биографијом осим једног кључног момента. Наиме, Јелко Кацин се европској бирократији препоручио у једном врло важном тренутку, на самом почетку распада СФРЈ. Године 1991, у кампањи стрељања голобрадих војника ЈНА, који су се налазили на одслужењу редовног војног рока у Словенији, Јелко је био ни мање ни више него министар информисања (нешто што је Гебелс био некада у Немачкој).

Свима нама који памтимо какву је улогу имала пропаганда у ратовима на просторима СФРЈ јасно је да Јелко није „мачји кашаљ“. Да је Јелко заправо неко из првог ешалона аутора небулозне сатанизоване слике о Србима, која се деведесетих пласирала свету, а која се ево ни после 20 година не може избистрити. Дакле штеточина *par excellence*.

Елем, можда је Јелко известилац ЕУ за Србију, али је за политички писмене он много више известилац Србији за ЕУ. Његов рад нама много открива о стварним намерама ЕУ према Србији. Улога известивоца је нешто слично улози ментора, који треба да помогне некој земљи да се приближи ЕУ. Да ли Јелко то ради? Ма не! Он ради управо супротно, он се својски труди да Србију држи подаље од ЕУ интеграција, а ЕУ се његов рад допада. Дакле намера ЕУ према Србији је јасна. Што можда и није тако лоше. Задржимо се само на најсвежијем инциденту.

Да се вратим на почетак, и објасним зашто ме је Јелко бацио у размишљање.

У интервју Радио-телевизији Војводине (важно је знати коме је интервју дат, и то баш сад) Кацин је између осталог рекао да: „Европа тражи од Србије да престане давити себе и своје суседе“ (*sic*)! Не каже се ког суседа највише, него све од реда.

Да ли мисли на Хрватску? Па Хрватска у XX веку једино што је успешно радила је геноцид над Србима, закључно са Олујом 1995. Србија Хрватску може давити једино ако јој (Хрватској) савест проради, па почне да је гризе, а што се неће ускоро десити. Да ли мисли на БЈРМ? Па тамо и оно мало Срба у скопској Црној Гори мења презимена на -ски, како би могли да се укључе у живот. Уосталом, та држава се сама од себе распада на два дела, без икаквог утицаја Србије. Да ли мисли на Црну Гору? Тек њу Србија не дави осим ако не мисли на милион туриста који проводе годишњи одмор тамо. Пре би се могло обрнуто рећи, да је српско име тамо забрањено. Ако мисли на Бугарску, Румунију, Мађарску – лоше мисли. Ако мисли на БиХ, па тамо ако ко кога дави, даве Муслимани Хрвате, чији број драстично опада. Србија свакако не!

Па на које онда суседе Јелко мисли? Да можда није то "одвалио" тек онако? Не верујем да се тако искусном лисцу олако дешавају „одвале“. Сијалица!!! Јелко је мислио на Косово! Неко ће рећи: „али говорио је о суседима у множини“. Разуме се, Косово подразумева и Војводину, и Рашку, и много тога другог што није везано (само) за територију. Не мислите ваљда да су у Јелковој глави то делови наше земље?! Јок! Зато је и дао интервју тамо где је дао и у време у које је дао.

Па ако Јелко мисли да је Косово сусед Србији, срећан му пут. Ако то мисли за Војводину или Рашку, још му срећнији био. Србија није државу добила на поклон као неки, већ је сабљом стварала. Мали је Јелко играч да то поништи.

Дави ли Србија кога? Вероватно дави саму себе, али то свакако није оно на шта Јелко мисли. Оно што Јелко мисли, а што се врло добро види по ономе што ради, јесте веома далеко од наших националних и државних интереса. Јелко се годинама већ смуца по Србији, састајући се са њеним представницима, видимо ових дана да је почео да се активно уплиће и у пословања неких фирми у Војводини. Бивша власт га је радосно дочекивала годинама, иако је сваки његов долазак био шамар овом народу.

Хоће ли га и како нова власт дочекивати? По свему судећи, хоће или мора. Известилац је у неку руку и судија. Од ока се види каква ће нам пресуда бити ако нам овакав судија буде судио. Не треба ту нека стручност. Поставља се питање, ако један зонски лигаш може да захтева изузеће неког судије, пред неку важну утакмицу у Крњачи, по чему држава Србија не може да изнесе пред ЕУ своје неповерење у Јелка? Па нека ЕУ врши притисак да нам додели судију кога унапред дисквалификујемо. Нема проблема, али ми смо своје рекли. Шта је то што нас тера на политички мазохизам да и даље пристајемо на суд судије који је нама ненаклоњен? Зар нас не упозоравају барем животи невинно страдале деце у Словенији 1991?

Шта је још потребно – да се захвалимо Јелку, да му спакујемо чутуру љуте и пожелимо срећан пут? Зар је могуће да наша власт верује да ће доћи до такве Јелкове метаморфозе, попут ружног пачета, па да ћемо му једнога дана бити захвални што нас је за ручицу увео у европски рај, када ћемо сви бити богати, високи, леви и плави? Да ли је могуће да у такву метаморфозу поверују потомци народа који је управо за овакве прилике и лица исковао мудрост: Зло говедо – јуне довијека!